

Carion Wind Quintet

Dóra Seres – flöjt

Egils Upatnieks – oboe

Egils Šēfers – klarinett

David M.A.P. Palmquist – valthorn

Niels Anders Vedsten Larsen – fagott

samtliga fem instrument. Rytmen förskjuts en smula innan pulsen återkommer och avslutar satsen i ett lysande accelerando. Den långsamma satsen är en kort, poetisk duett mellan flöjt och klarinett. Sista satsen inleds med några fortissimotakter för alla instrument innan klarinetten presenterar ett jovialiskt tema som upprepas och förändras av övriga musiker.

Ingen har som **Gioacchino Rossini** lyckats skriva operor på rekordtid, eller att skriva uvertyrer som med sin elegans och uppfinningsrikedom tagit andan av lyssnaren. Våren 1813 undrade teaterchefen i Venedig om inte Rossini hade några operaidéer. På 27 dagar komponerade han då *Italienskan i Alger*. Den sprudlande och lättsinnig musiken gör sig också bra i Palmquists lysande arrangemang för blåsarkvintett.

Antonio Vivaldi hör till musikhistoriens mest produktiva tonsättare. Han komponerade i alla genrer, men ägnade sig med förkärlek åt att skriva konserter, inte sällan med de föräldralösa flickorna i Hospitale del Pieta i tankarna som solister. Vivaldi var musiklärare vid denna institution, och om man utgår från konserternas höga kvaliteter måste flickorna ha varit framgångsrika musiker. Med tiden blev det omkring femhundra konserter.

Franz Liszt har gått till historien som en av alla tiders främsta pianister. Hans teknik var oöverträffad och hans väldiga händer kunde greppa över stora intervall. Han skrev också kopiösa mängder pianomusik av alla slag, inte sällan är de härresande svårspelade. En annan av tidens stora virtuoser var Niccolò Paganini, tidernas främsta violinist. Dessa båda herrar beundrade varandra, och Liszt har skrivit variationsverk över flera av Paganinis teman. Liszts sex stora etyder över Paganini-teman bygger i de flesta fall på hans 24 Capricer, vilka brukar betraktas som de mest svårspelade verk som finns för ensam violin. Liszts stora etyd över Paganinis Caprice nr 24 skrevs alltså i original för ett ensamt piano – man kan kanske tro att när fem musiker får ta sig an musiken så blir det så mycket lättare för var och en, men var inte så säker på den saken!

Stig Jacobsson

Nästa konsert blir fredagen 22 april med Kungsbacka Piano Trio. Konstpaus "Bleck & trumma" med Östgötamusiken blir det 26 mars.

www.linkopingkammarmusik.se

Equemeniakyrkan 6 mars 2022

Konserten ges med stöd av Kultur- och fritidsnämnden i Linköping, Statens kulturråd, Sensus studieförbund och Scandic i Linköping.

Program

The Carneval of Venice

György Ligeti 1923–2006	<i>Sex Bagatellen für Bläserquintett</i> Allegro con spirito / Rubato – Lamentoso / Allegro grazio / Presto ruvido / Adagio. Mesto / Molto vivace – Capricciosa
Eurico Carrapatoso f. 1962	<i>Cinco elegias op. 11</i> A Béla Bartók / A Germaine Tailleferre / A Anton Webern / A Olivier Messiaen / A Igor Stravinsky
Igor Stravinsky 1882–1971	<i>Svit för liten orkester nr 2</i> (arr. DMPA Palmquist) Marche / Valse / Polka / Galop
Jacques Ibert 1890–1962	<i>Trois pièces brèves</i> Allegro / Andante / Assez lent. Allegro scherzando. Vivo
	
Gioacchino Rossini 1792–1868	<i>Italienskan i Alger, uvertyr</i> (arr. DMPA Palmquist)
Antonio Vivaldi 1678–1741	<i>Concerto d-moll op 3:11 (RV 522)</i> (arr. Mordechai Rechtmann) Allegro / Larghetto e spiritoso / Allegro
Franz Liszt 1811–1886	<i>Grand études du Paganini nr 6 a-moll</i> efter Paganinis Caprice nr 24 (arr. DMAP Palmquist)

György Ligeti slog ner som en bomb i väst när han lämnade det Ungern där han verkat i tysthet. Nu framträdde plötsligt en avantgardist som var djärvare och konsekvent modernare än någon annan man hört talas om. Redan under åren 1951–53, medan han ännu bodde i Budapest, komponerade han sitt ungdomsverk *Musica Ricercata*, elva stycken för solopiano, med starka influenser från Bartók och Stravinsky – om man får tro tonsättaren själv. Sex av satserna arrangerade han tämligen omedelbart för blåsar-kvintett. Han har trots de uppenbara begränsningarna släppt loss en häpnadsväckande rik instrumental fantasi.

Det är verkligen inte ofta vi får stifta bekantskap med tonsättare från Portugal, men *Eurico Carrapatoso* hör till de mest intressanta och mest produktiva. 1997 komponerade han de *Fem elegier för blåsar-kvintett* som beklagar lika många stor mästares bortgång. Man kan väl utgå ifrån att det är tonsättare som Carrapatoso själv sätter högt värde på. Urupp-förandet ägde rum på Museu de Lamego i Portugal.

Åren runt 1915 bodde *Igor Stravinsky* i Schweiz och det var här han komponerade åtta enkla småstycken för dubbelpiano. Dessa korta satser instrumenterade han senare och sammanställde som två små fyrsatsiga orkestersviter. Nu är den andra sviten aktuell. Polkan är en karikatyr av den ryska koreografen Sergej Djagilev, ledaren för Ryska baletten i Paris. Djagilev tyckte om att spela fyrehändigt piano tillsammans med en vän, men han var inte någon speciellt skicklig pianist, så styckets enkla bas-stämman är anpassad efter honom. Stravinsky såg för sitt inre Djagilev som en djurtämjare på cirkus med en lång piska. När Stravinsky spelade Polkan för Djagilev på ett hotellrum i Milano var även den spanske tonsättaren Alfredo Casella närvarande, och denne blev så förtjust att också han ville få ett stycke skrivet till sig – det blev den inledande Marschen. Valsen är en hyllning till den egensinnige tonsättaren Erik Satie. Han hade plötsligt blivit gammal och vithårig, men var inte mindre kvick och glad. ”Jag försökte återge något av hans esprit i valsens.” Galoppen lades till senare och är en parodi på vad som kunde klinga på en halvskum nattklubb i S:t Petersburg vid denna tid.

Jacques Iberts musik är alltid vitsig, rytmiskt vital, lättflytande och inte sällan parodisk. Men han avslöjar också alltid ett hantverkskunnande i mästarklass. Allt detta märks tydligt i hans tre korta stycken för blåsar-kvintett, ett verk som blivit något av genrens signaturverk. Sviten börjar med en livlig gigue i oboen och sedan fortsätter detta tema genom